

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΡΟΔΩ

(THOMAS MOORE)

Αυτό είν' τὸ στερόν ρόδο
Τῆς Ἀνοιξίς, ποῦ ἀνθεῖ·
Ὅλ' οἱ γλυκοὶ του φίλοι
Πάν', ἔχουν μαρανθῆ.
Δὲν εἶν' ἄλλο λουλούδι
Ἡ ρόδο πουθενά,
Γιὰ τὰ τὸ καμαρώνη
Ἡ νὰ τὸ συμπονῆ!

Νὰ κλαῖς δὲ θὰ σ' ἀφήσω
Μονάχο σὸ κλωνί·
Σὰν ἄλλα ἐκοιμηθῆκαν,
Κ' ἐσὺ πλάγισ' ἔδω!
Σιγὰ σιγὰ σὸ σιωπῶμα
Τὰ φύλλα σου μαδά,
Ποῦ κοιτοῦνται θαυμένοι
Οἱ φίλοι οἱ προικτοί.

Ἔτσι κ' ἐγὼ νὰ λείπω,
Οἱ φίλοι μου ἄμα πάν
Καὶ τὰ στεφάνια πέσουν
Ποῦ ὁ Ἔρωτας φορεῖ!
Ἀποῦ καρδιὲς πετάξουν,
Καρδιὲς, δὴν ἀγαπᾶν,
Ἄχ! ποῦ νὰ ζῆ μονάχος
Στὸ κόσμον αὐτὸ μπορεῖ!

ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἀλλαγὴ πάντα εἶναι καλή, — τουλάχιστο σὲ μερικὰ πράματα, — κ' ἐπειδὴ εἰ νοστιμιεὶς δὲ μᾶς ἔρχονται μετὰ τὸ τσουδάλι τώρα καὶ μερικὸν καιρὸ, ὁ ἀγωνοθέτης ἀποφάσισε, ἀντὶς νοστιμιεὶς, νὰ βάλῃ διαγωνισμόν γιὰ τὴν καλλιτέρη τοπικὴ περιγρηφῆ, εἴτε στὴν Ἑλλάδα, εἴτε στὴν Τουρκία, νησιὰ ἢ στεριά, χωριοῦ, χώρας, χτήριου, ἐξοχῆς, βουνοῦ, κάμπου, τέλος πάντων ὅ,τι τόπο ἐπιθυμῆ νὰ διαλέξῃ, εἴτε ἱστορικὸν, εἴτε ὄχι. Οἱ ὄροι θὰ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι.

1) Δὲν πρέπει τάρθρο νὰ πιάνη περισσότερο

τόπο ἀπὸ μιὰ μιση στήλη τοῦ «Νουμά», δίχως τὴν ἐπιφυλλίδα. Ὅσο μάλιστα μικρότερον, τόσο καλλίτερα.

2) Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ εἶναι καλλιτεχνικὰ γραμμῆν, δηλαδὴ μετὰ ὕφος καὶ μετὰ λεχτικὸ ἀφεγάδιαστο, καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ τιμηθῇ τοῦς καλλίτεροῦς μας σημερινούς πεζοῦς τῆς δημοτικῆς.

3) Πρέπει νὰ περιγράφονται τάντικεῖμενα κ' οἱ ἰδέες μετὰ τίς λέξεις ποῦ τοῦς ἀνήκουε, κὶ ὄχι μετὰ μεταφορὰς καὶ μετὰ φράσεις ποιητικῆς ἀταίριαστες, ποῦ μποροῦνε νὰ εἶναι πολὺ ἁμορφες, μὰ νὰ μὴν παρασταίνουεν τὸ πρᾶμα ἀληθινὰ καὶ φωτίζοντα.

4) Τὸ βραβεῖο θὰ δίνεται: καθετρεῖς μῆνες, καὶ θάναϊ 30 δραχμῆς.

5) Προθεσμία γιὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμόν ἡ τελευταία μέρα τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1905.

Ο ΑΓΩΝΟΘΗΤΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΚΟΣΜΟΣ

ΦΟΡΕΜΑ ΓΙΑ ΧΟΡΟ

ΠΑΡΙΣΙ 12 τοῦ Χριστοῦ 1904

Φίλε μου «Νουμά»

Κάθε πρᾶμα σὶνὸν καιρὸν τοῦ !. Ὁ χαμῖδνας θαρρῶ πῶς εἶναι ὁ καιρὸς τῶν σουαρέδων καὶ τοῦ χοροῦ. Κ' ἐπειδὴ ἐγὼ δὲ χορεύω τόσρα πιά, θὰ βάλω τὴν πέννα μου νὰ χορέψῃ λιγάκι γιὰ τὸ χατήρι τῶ μικρῶ φιληνάδω μας, ποῦ τὰ ποδαράνια τοῦς δὲ γυρεύουνε ἄλλο καλύτερον, παρὰ νὰ κουνηθοῦνε καὶ νὰ στριφογυρίσουνε μέσα σὲ καμιά σάλα φωτολουσμένη καὶ γυαλιστερή!

Γι' αὐτὲς, θὰ προσπαθῆσω νὰ σοῦ περιγράψω ἓνα φορεματάκι τοῦ χοροῦ, ἀπὸ τοῦλι ἄσπρο πολὺ κατάλληλον γιὰ κοπελλοῦλα ὡς δεκοχτὸν χρόνον.

Τὸ εἶδα καὶ τὸ φοροῦσε μιά χαριτωμένη κόρη, ποῦ ταιριάζει τὴν Ἑλληνικὴν τῆς δημοσιῆς, μαζί μετὰ τὸ Παριζιάνικο γούστο τῆς.

Τὸ φόρεμα αὐτό, εἶναι καμωμένον ἀπὸ τρεῖς φούστες, τὴν μιὰν ἀπάνου στὴν ἄλλη, καὶ τίς τρεῖς, μό-

λις ποῦ σέρχονται λίγο στὴ γῆ. Ἡ πρώτη εἶναι φτιασμένη ἀπὸ ταφτὰ ἄσπρο κ' ἔχει ἀπὸ κάτω ἓνα μικρὸν φαρμαλάκι ὁμοιοῦ ἢ δευτέρου ἀπὸ μουσουλίνα μεταξωτὴ καὶ εἶναι γαρνιρισμένη μ' ἓνα πλισσὲ ἀπὸ τὴν ἴδια, καὶ ἡ τρίτη, εἶναι καμωμένη ἀπὸ τοῦλι μετὰ πικάνια (points d'esprit). Ἀδὴ ἡ τρίτη, ποῦ εἶναι καὶ τὸ κινδαντὸν φόρεμα, εἶναι κολλημένη στὴ ζώνη μετὰ κάμποσες σοῦρες, τραβηγμένες στὰ πλάγια καὶ πίσω, ἀφίνοντας τὸ μπροστινὸν μέρος σιέττο, καὶ εἶναι γαρνιρισμένη μ' ἓνα μεγάλο φαρμαλάκι τοῦ ἀνεβαίνει ἀπάνου ἀπὸ τὰ γόνατα. Ὁ φαρμαλάς αὐτός εἶναι κολλημένος στὴ φούστα μετὰ πολλὰς σειρὰς μπουγιονέδες, καὶ τελειώνει ἀπὸ πένου μ' ἓνα κεφαλάκι, καὶ ἀπὸ κάτω εἶναι στολισμένος μετὰ πέντε μικρὰ φαρμαλαδάκια ἀπὸ τὸ ἴδιον τοῦλι· καὶ αὐτὰ πάλι τὰ τοῦλινα φαρμαλαδάκια, τελειώνουνε μ' ἓνα μικροσκοπικὸν ρουσάκι, ἀπὸ ἄσπρη κορδελλίτσα στενή.

Τὸ ντεκοιτέ μπουσάκι, ἀκηματίζεται ἀπὸ πέντε μικρὰ φαρμαλαδάκια, ὁμοιοῦ καὶ ἁμοιογαρνιρισμένου σάν τῆς φούστας, καὶ ἀπὸ μιά φαρδεμὴ ζώνη ἀπὸ ψιλὸν μεταξωτὸ ἄσπρο, σουρωτό, μπροστὰν μπροστὴ καὶ πίσω τελειώνοντας σ' ἓνα φιώγγον σφιχτοδεμένο. Τὸ μανικάκι, εἶναι καὶ αὐτὸ καμωμένον ἀπὸ πέντε φαρμαλαδάκια, ποῦ κατεβαίνουνε ἴσως μετὰ τὸν ἄγκωνα.

Τὸ ἴδιον φόρεμα μπορεῖ περιφάρμα νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ τοῦλι χρωματιστό, ἢ καὶ ἀπὸ γάζα. Παράγει πολὺ ἁμορφα, γιὰ τὸ φαρμαλαδάκια, καὶ στὸ μπουσάκι, φαρδεμῶνε τίς πλάτες καὶ κάνουνε τὴν μέση νὰ φαίνεται μικρότερη ἀπ' ὅτι εἶναι φουσκιά, καὶ στὴ φούστα, ἀνοίγουνε τὸ γῆρον, καὶ ἡ κοπέλλα ποῦ τὸ φορεῖ, ἔν εἶναι καὶ καλοκαμωμένη, μοιάζει σὰ στριφογυρίζει στὸ χορὸν, σάν πεταλούδιτσα ποῦ τριγυρνᾷ γῆρον σὲ καμιά φλόγα καὶ φυλάγεται νὰ μὴν κάψῃ τὰ φτερά τῆς.

Ἐδαχιστὸν πολὺ τίς καλὲς μας φιληνάδες ποῦ σοῦ γράφουνε τόσα καλὰ λόγια γιὰ μένα. Σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ τίς χαροετήσης καὶ νὰ τοῦς πῆς, πῶς εἶμαι, σ' ὅτι μετὰ χροιστοῦνε, πάντα πρόθυμη.

ANNA K. ZENOY

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΔΕΚΕΤΑΙ 3—5 Μ.

Φύλαξ

Ἄλιμονο! σοῦ φαίνεται! Μὰ πάλι ἀλίμονό μου, Ἄλθθεια νὰ σοῦ φαίνεται κ' ἐκεῖνο ποῦναϊ ψέμα!

Κρέων

Ὅσο μπορεῖς, χωρῆτε μετὰ τὰ φανήματά σου. Ὅμως ἂν δὲ μοῦ δεῖξετε αὐτοῦς ποῦ τῆχουν κάμει, θὰ βρῆτε πῶς κέρδη ἄτιμα παθήματα γεννοῦνε!

Φύλαξ

Ἄλλὰ μακάρι νὰ βρεθῆ μ' ἂν ὁμως δὲν τὸν πιάσου—

Κ' ἡ τύχη θὰ τὸ κολῆν αὐτό—σένα δὲ θὰ σοῦ γίνῃ Ἐδῶ πιά νὰ με ξαναῖδῃς. Γιατὶ καὶ τῶρ' ἀκόμη, ποῦ μπόρεσα καὶ σῶθηκα χωρὶς νὰ τὸ ἐλπίζω, Σ' ἔσας ἰθὺνάτοι θεοί, χρωστῶ μεγάλη χάρη!

(Φεύγει τρεχάτος)

ΠΡΑΞΗ Β'

ΣΚΗΝΗ Α'

Χορὸς

Κορυφαῖος

Τοῦ κόσμου ἀπὸ τὰ θάματα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο,

Ποῦ νάναϊ σὲν τὸν ἄνθρωπον Περήφανο, μεγάλον.

Σὲ φουσκωμένα κύματα, Σὲ θάλασσα ἀφρισμένη,

Αὐτὸς ξέρε καὶ κπαίνει Καὶ φύταγε, νοτιά!

Καὶ τὴ θεῖα τὴν ὑπέρτατη, Τὴ Γῆ τὴ φαρδειοπλάτα,

Π' ἀκούραστα τὰ χαιρέται Τ' ἀθανάτα τῆς νιάτα,

Ζέθει σ' ἀλέτρι τ' ἄλογο Καὶ τὴν περικυκλώνει,

Βαθιά τήνε πληγώνει Καὶ τὴν καταπονᾷ.

Πιάνει πουλιά γοργόφτερα, Βουνήσια ἀγγύμια πιάνει

Τὰ ψάρια ἀπὸ τὴ θάλασσαν Αὐτὸς μετὰ δίχτυα βγάνει.

Αὐτὸς τὸν ταῦρον, τ' ἄλογο ἔρει νὰ μεταπέισῃ

Τὴ λευτεριά ν' ἀφήσῃ Καὶ σὸ ζυγὸν νὰ μπῆ.

Αὐτὸς καὶ γλώσσαν ἔμαθε, Καὶ σπῖτια νὰ σκεπάζῃ

Καὶ νόμους ἐστερέωσεν,

Καὶ φρόνημα σπουδάζει Μετὰ χίλιους τρόπους ἔρχεται

Καὶ χίλιους τρόπους ξέρει, Καὶ μόνο δὲ θὰ φέρῃ

Θανάτου ἀποφυγή!

Ἄλλος γέρον

Αὐτὸς τὸ κάθε ἀνελπίστον Μετὰ τέχνη μηχανεύει

Πότε κακὸν δρέγεται, Πότε καλὸ γυρεύει!

Κ' ἐκεῖνος ἐποῦ χαιρέται Ὑπὸ τὴν ἐξουσία

Τῶν νόμων τὴν οὐσία Συχνὰ παρεξηγᾷ.

Μὰ πολιτείας ἀνάξιος Ἐκεῖνος ποῦ τολμάει.

Γιατὶ ἔτσι τὸ φαντάστηκε, Τ' ἄδικον ν' ἀγαπᾷ.

Καὶ δὲν τὸν θέλω σύμμαχον, Φίλον μου δὲν τὸν πιάνω,

Στὸ σπῖτι δὲν τὸν εἶνω, Ὅπου τὰ κάνει αὐτὰ!

(ἀκολουθεῖ)